

Ludwika Mierosławskiego

Dzielnice: Żoliborz

Osiedla: Stary Żoliborz

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1926

Opis

Ludwik Adam Mierosławski herbu Leszczyc (1814-1878) - generał, poeta i działacz narodowościowy. Pochodził z rodziny szlacheckiej, jego ojciec był pułkownikiem, matka była Francuzką. W wieku 6 lat przyjechał do Polski z rodzinnego Nemours (francuski departament, Seine-et-Mame), zamieszkując w Łomży gdzie uczył się m.in. w kaliskiej szkole kadetów. Jako dziesięcioletek znalazł się w kaliskim Korpusie Kadetów, które ukończył pięć lat później w stopniu podchorążego. Brał udział w powstaniu listopadowym (jako żołnierz 5. Pułku Piechoty Liniowej uczestniczył w zdobyciu Arsenału i bitwie pod Grochowem), po zakończeniu którego wyemigrował do Francji. W Paryżu prowadził wykłady z historii ludów słowiańskich we Francuskim Instytucie Historycznym, był również członkiem Towarzystwa Demokratycznego Polskiego i tajnej organizacji emigracyjnej "Młoda Polska". W 1836 roku - z racji pochodzenia - przyjął obywatelstwo francuskie, pozostał jednak wierny swojej ojczyźnie, wstępując w 1839 roku w szeregi Zjednoczenia Emigracji Polskiej a następnie również Centralizacji Towarzystwa Demokratycznego Polskiego. Opowiadał się za wybuchem kolejnego zrywu we wszystkich trzech zaborach łącznie. Podczas powstania wielkopolskiego dowodził wojskami pod Mirosławiem i Sokołowem, gdzie odnosił zwycięstwa, jednak w efekcie politycznych rozgrywek 11 V 1848 roku musiał ogłosić kapitulację i dostał się do niewoli, skąd musiał zostać zwolniony jako obywatel Francji. Po krótkiej i nieudanej przygodzie we Włoszech oraz Badenii i Palatynacie, gdzie został naczelnym wodzem rewolucji, powrócił do Paryża. W 1861 roku został dyrektorem Polskiej Szkoły Wojskowej w Genui, przeniesionej następnie na północ Włoch, do miejscowości Cuneo, gdzie jednak została szybko zamknięta. 19 I 1863 roku okrzyknięty przez Tymczasowy Rząd Narodowy dyktatorem szykowanego właśnie powstania, poniósł klęskę pod Krzywosądem (19 II 1863) i Nową Wsią (21 II 1863), po których to wycofał się z wojny i ponownie wrócił do Paryża, gdzie mieszkał aż do śmierci. W swym dorobku miał prace naukowe (Zarys polityczny, społeczny i militarny pierwszej epoki rewolucji w Polsce, Rozbiór krytyczny kampanii 1831 roku i wywnioskowane z niej prawidła do wojny narodowej czy Powstanie polskie w 1848 r. „Powstanie narodu polskiego w roku 1830 i 1831) oraz zapomniane dziś zupełnie poematy ("Szuja Pugaczow", "Żelazna Maryna", "Bitwa grochowska").

Spoczywa:

Cmentarz Montparnasse. Pomnik na grobie autorstwa Cypriana Godebskiego.

Do 1961.11.24 był patronem dzisiejszej ul. Kontuszowej.

Ciekawostki

Powstała w 1922 po parcelacji terenów pofortecznych jako ul. Żyzna.

Stan obecny:

Nr 1: Willa inż. płk. Tadeusza Kurcyusza (1881-1944), walczącego w armii gen. Hallera, dowódcy Narodowych Sił Zbrojnych w 1943 roku pod pseud. „Żegota”.

Nr 6: Willa Świtalskiej. Budynek przedwojenny, obecnie dom parafialny.

Data nadania nazwy: 1926.09.27
